

Sygn. akt III AUa 629/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bogdan Świerk
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda (spr.) SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: st. prot. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2012 r. w Lublinie

sprawy S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji wnioskodawcy S. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 10 maja 2012 r. sygn. akt IV U 567/11

oddala apelację.

III AUa 629/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie S. G. od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S. stwierdzającej, że wnioskodawca podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 2000r. do 31 stycznia 2000r. i od 1 marca 2000r. do 31 marca 2006r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą niemająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

Ubezpieczony S. G. w trakcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 lipca 1999 r. do 31 grudnia 1999 r. W okresie od 5 stycznia 2000 r. do 31 maja 2000 r. pozostawał on w stosunku pracy w wymiarze 1/2 etatu.

W okresie od 1 stycznia 1997r. do 30 czerwca 1999 r. wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Decyzją z dnia 26 listopada 2009 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego od 1 lipca 1999 r. W styczniu, marcu, kwietniu i maju 2000r. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w przeliczeniu na okres miesiąca z tytułu zatrudnienia S. G. wynosiła mniej niż najniższe wynagrodzenie, zaś od 1 czerwca 2000r. do 31 marca 2006r. prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej było jedynym tytułem obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Na rozprawie odwołujący się twierdził, że miał zarejestrowaną działalność gospodarczą od 1997 r. Prowadził przewóz osób, była to jego zdaniem „poboczna” działalność na taksówce osobowej. Od 2000 r. nie prowadził już działalności gospodarczej polegającej na przewożeniu osób, ponieważ prowadził gospodarstwo rolne o powierzchni 4 ha. Właścicielem gospodarstwa został od 1985 r. Uprawiał zboże, nie prowadził żadnej hodowli, sadił też ziemniaki. Miał na utrzymaniu troje dzieci a w 2000 r. jego żona została zwolniona z pracy i też pozostawała na jego utrzymaniu. Utrzymywał się głównie z dochodów z gospodarstwa: sprzedawał zboże i ziemniaki.

Ubezpieczony mieszka w S., natomiast gospodarstwo jest odległe o ponad 20 km od S.. Nie wyrejestrował działalności gospodarczej, ponieważ, jego zdaniem, nie było takiego obowiązku i takiej możliwości. Uzyskiwał niewielkie dochody z prowadzonej działalności. Zeznał, iż w 2004r. nie zajmował się przewozem osób, gdyż oczekiwał w kolejce na zakup kasy fiskalnej.

Z informacji nadesłanej przez Urząd Skarbowy w S. wynika, że S. G. w latach 2000-2006 opodatkowany był podatkiem dochodowym zryczałtowanym od przychodów ewidencjonowanych i osiągał z tego tytułu przychody: w 2000 - 4478,00 zł; w 2001 - 4786,00 zł; w 2002 - 4694,00 zł; 2003 - 3803,00 zł; w 2004 - 12402,75 zł; w 2005 - 10329,75 zł i w 2006 - 2080,00 zł.

Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy, iż nie zajmował się przewozem osób a opłacał składki na ubezpieczenie społeczne rolników. W ocenie Sądu, dopóki ubezpieczony nie wyrejestrował prowadzonej działalności gospodarczej, przyjąć należy, iż działalność tę prowadził, chociażby przynosiła minimalny dochód. Nie udowodnił też ubezpieczony, aby zawieszał prowadzenie działalności gospodarczej lub jej nie prowadził mimo zarejestrowania. W aktach ZUS znajduje się decyzja nr 148/3/2006 Prezydenta Miasta S., z której wynika, iż działalność taksówek osobowych prowadzona przez S. G. została wykreślona z ewidencji działalności gospodarczej z dniem 31 marca 2006 r. Ten stan rzeczy skutkowało obowiązkiem odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne w pełnej wysokości, stosownie do przepisów art. 13 pkt. 4 i art. 18 ust. 8 ustawy z dnia z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz.1585). Przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy wyraźnie stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi, zaś zgodnie z art. 12 cyt. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Skoro ubezpieczony od dnia 1 lipca 1999 r. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, a do dnia 31 marca 2006 r. figurował w ewidencji działalności gospodarczej, to należy przyjąć, że w okresach od 1 stycznia 2000r. do 31 stycznia 2000r. i od 1 marca 2000r. do 31 marca 2006r. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z tych względów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nieuwzględnieniu faktu, iż w styczniu 2004 r. oczekiwał na zakup kasy fiskalnej i nie prowadził działalności gospodarczej oraz nieuwzględnieniu okresu remontów samochodu i prac w rolnictwie;

2) nieuwzględnienie przedawnienia roszczeń.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i, jak należy wieść z treści apelacji, o ustalenie, że w spornym okresie nie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca wskazał, iż od czasu przejęcia od rodziców gospodarstwa rolnego tj. od 1985 r. był rolnikiem. Nie prowadził działalności gospodarczej w sposób ciągły i zorganizowany, przez wiele lat opłacał składki do KRUS.

W styczniu 2004 r. wnioskodawca nie prowadził działalności, gdyż oczekiwał na zakup kasy fiskalnej, zaś w okresie od 16 do 30 listopada 2002 r. oraz od 30 listopada do 8 grudnia 2005 r. nie korzystał z samochodu z powodu remontu.

W ocenie wnioskodawcy roszczenie pozwanego organu rentowego uległo przedawnieniu za lata 2000-2001.

Z tych wszystkich względów wnioskodawca uznawał apelację za uzasadnioną.

Opierając się na ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy jak i na wskazanej przez ten Sąd podstawie prawnej rozstrzygnięcia **Sąd Apelacyjny zważył co następuje:**

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji jak i podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazaną przez ten Sąd, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

Zarzuty apelacji sprowadzające się do błędnych ustaleń Sądu Okręgowego oraz do naruszenia przepisów dotyczących przedawnienia nie są trafne.

Sprawa niniejsza nie jest pierwszą sprawą wnioskodawcy dotyczącą podlegania ubezpieczeniom społecznym. W sprawie III AUa 298/10 S. G. toczył spór z Prezesem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, który decyzją z dnia 26 listopada 2009 r. stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 1 lipca 1999 r. Wyrokiem z dnia 9 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Siedlcach oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji zaś wyrokiem z dnia 6 maja 2010 r., wydanym w sprawie III AUa 298/10, Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację. Tym samym od dnia 1 lipca 1999 r. wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Od 1 lipca 1999 r. do 31 grudnia 1999 r. podlegał ubezpieczeniu z tytułu umowy o pracę. Jednocześnie skarżący prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, która została wyrejestrowana z dniem 31 marca 2006 r.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że S. G. w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą i ustaleń tych nie zmienia fakt, że w styczniu 2004 r. oczekiwał na zakup kasy fiskalnej a w 2002 r. i w 2005 r. przez okres kilkunastu dni remontował samochód. Nie można przyjąć, iż zarówno w okresie oczekiwania na zakup kasy jak i w okresie oczekiwania na naprawę samochodu wnioskodawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej. Oczekiwał na zakup kasy jak i na naprawę samochodu będąc gotowym do podjęcia działalności w każdym czasie po ziszczeniu się tych zdarzeń. Tym samym brak podstaw do ustalenia, iż zaprzestał prowadzenia działalności. Sąd Apelacyjny podziela w pełni pogląd Sądu Najwyższego, w świetle którego faktyczne niewykonywanie działalności w okresie oczekiwania na kolejne zamówienia lub w czasie ich poszukiwania nie jest przerwą w prowadzeniu działalności gospodarczej równoznaczną z okresowym zaprzestaniem jej wykonywania i nie powoduje ustania przymusu ubezpieczenia (por. wyrok z dnia 8 grudnia 2009 r. I UK 179/09 LEX nr 585712). Wnioskodawca nie wykonywał działalności w w/w okresach ale nie oznacza to, że zaprzestał jej prowadzenia.

Dodać należy, iż wpis do ewidencji działalności gospodarczej tworzy domniemanie jej prowadzenia w okresach uwidoczniionych w ewidencji a tym samym w tych okresach tworzy przymus ubezpieczenia – stosownie do treści art. 13 pkt 4 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Domniemanie to nie zostało przez wnioskodawcę obalone.

W toku postępowania przed Sądem Okręgowym zeznał on, iż chcąc zarobić na utrzymanie rodziny czasami „wyjeżdżał taksówką”. Z informacji urzędu skarbowego wynika, że w spornym okresie uzyskiwał on przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej co w sposób oczywisty świadczy o jej prowadzeniu. Z tego też powodu został on wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników. Brak jest tym samym jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca w okresie objęcia go przymusem ubezpieczenia nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej.

Podniesiony przez apelującego zarzut przedawnienia jest chybiony. Sprawa niniejsza dotyczy podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Stosownie do treści art. 24 ust. 4 cyt. ustawy przedawnieniu ulegają należności z tytułu składek. Decyzja wydana w niniejszej sprawie nie dotyczy zapłaty należności z tytułu zaległych składek zatem cyt. przepis nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania. Podleganie ubezpieczeniom społecznym następuje z mocy samego prawa i decyzja w tym przedmiocie, mająca charakter deklaratoryjny, może być wydana w każdym czasie i dotyczyć każdego okresu, w którym powstał tytuł ubezpieczenia.

W świetle powyższych rozważań wyrok wydany przez Sąd Okręgowy jest prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami zaś apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu w trybie art. 385 k.p.c. jako bezzasadna.